

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Vojtecha Lefflera a JUDr. Jaroslava Krajča, v disciplinárnej veci proti JUDr. E. P., nar. , bytom , B. sudcovi Krajského súdu v B. konajúc o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu z 27. decembra 2005, sp. zn. 2 Ds 17/04, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2006 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/00 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch) odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch sa sudcovi priznáva náhrada trov odvolacieho konania , ktoré je S. r. – M. s. Slovenskej republiky povinné zaplatiť na účet advokáta JUDr. M. M. K. B.

O d ô v o d n e n i e :

Slovenskej republiky podal dňa 4. júla 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi Krajského súdu v B. JUDr. E. P. (ďalej len „sudca“). V návrhu mu kládol za vinu, že:

1. Na návrh konkurzného veriteľa T. S., s.r.o. B. B. doručený na Krajský súd B. dňa 4. 2. 2004, obsahujúci žiadosť o vytýčenie nového termínu schôdze konkurzných veriteľov v konkurznej veci sp. zn. 3 K 246/01, pričom na podanie tohto návrhu konkurzný veriteľ T. S., s.r.o. B. B. spĺňal podľa zoznamu veriteľov pre účely zvolania schôdze konkurzných veriteľov podmienku na podanie návrhu na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV), ako zákonný sudca v označenej konkurznej veci nezvolal schôdzu konkurzných veriteľov v 30-dňovej zákonnej lehote od podania návrhu na jej zvolanie v zmysle § 10 ods. 1 ZKV, ale 1. 3. 2004 vydal len úradný záznam, v ktorom sa uvádza, že súd vytýči schôdzu konkurzných veriteľov na mesiac september 2004, pričom však nevykonal náležitý zvolávací úkon, ktorým sa pre účely

zvolania schôdze konkurzných veriteľov rozumie oznámenie termínu schôdze konkurzných veriteľov, ktorý sa musí oznámiť vhodným spôsobom s uvedením dňa a predmetu rokovania, ktoré možno urobiť poštou, vyvesením na úradnej tabuli súdu a uverejnením v Obchodnom vestníku, čím nespĺnil a porušil povinnosť vyplývajúcu mu z uvedeného ustanovenia § 10 ods. 1 ZKV, teda zavinene nespĺnil a porušil svoju povinnosť sudcu. Vec bola vedená pod sp. zn. 2 Ds 17/04.

2. Následne Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Bratislava svojím uznesením ČVS: PPZ-172/BPK-B-2004 zo dňa 10. 12. 2004 odovzdalo v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 Zákona o sudcoch disciplinárnemu súdu na disciplinárne konanie vec oznamovateľa JUDr. P. H. advokáta, V. B. týkajúcu sa oznámenia o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, zo dňa 28. 10. 2004 na sudcu Krajského súdu v B. za ustanovenie predbežného správcu JUDr. I. P., v konkurznej veci veriteľa R. T. B.V., so sídlom A. R. 14, GL Helmond, H. proti dlžníkovi F. a.s., N. IČO: , uznesením pod č. k. 7 K 73/03-62 zo dňa 12. 10. 2004. Postúpenie veci bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - disciplinárnemu súdu dňa 17. 12. 2004 a bolo vedené pod sp. zn. 1 Ds 29/04.

Disciplinárny súd po preskúmaní oboch disciplinárnych vecí na neverejnom zasadnutí rozhodol podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a uznesením č. k. 2 Ds 17/04-46 zo dňa 27. 1. 2005 spojil disciplinárne konania vedené proti sudcovi JUDr. E. P. na spoločné konanie s tým, že tieto boli ďalej vedené pod sp. zn. 2 Ds 17/04.

Na návrh sa vyjadril disciplinárne stíhaný sudca tak, že vzhľadom na prebiehajúce disciplinárne konanie vo veci pod sp. zn. 1 Ds 15/04, tomuto disciplinárnemu stíhaniu bráni prekážka konania v tej istej veci. V ďalšej časti vyjadrenia uviedol, že pokiaľ návrh na začatie disciplinárneho konania vychádza len z toho, že keďže disciplinárne stíhaný ako prejednávajúci sudca nezvolal v zákonnej lehote schôdzu konkurzných veriteľov na návrh veriteľa T. S., s.r.o., B. tento dôvod nie je disciplinárnym previnením nakoľko niekoľko raz zvolal schôdzu veriteľov, ktorá sa však nekonala z dôvodu, že voči nemu boli uplatňované námietky zaujatosti. Poukázal na to, že podstata sporu však spočívalo v tom, že konkurzný veriteľ T. S., s.r.o. si prihlásil v konkurznom konaní pohľadávku vo výške , ktorá bola popretá správcom konkurznej podstaty JUDr. P. S. a z oznámení správcu predkladaných do súdneho spisu mal ako konajúci sudca odôvodnenú pochybnosť o opodstatnenosti a oprávnenosti uplatňovanej pohľadávky.

Uvedené pochybnosti boli nasledovne umocňované podaním trestného oznámenia správcom konkurznej podstaty v súvislosti s uplatňovaním tejto pohľadávky ako i nadväzujúcim začatým trestným stíhaním vo veci na tom skutkovom základe, že veriteľ T. S., s.r.o., si uplatnil fiktívnu pohľadávku vo výške voči úpadcovi v spornom konkurznom konaní a za túto pohľadávku neobdržal žiadnu protihodnotu. Uznesenie o začatí trestného stíhania je založené v predmetnom spise. Za daných okolností, bolo žiadúce, aby si zaobstaral všetky nevyhnutné podklady a stanoviská pre rozhodovanie o priznaní (nepriznaní) hlasovacieho práva (veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá) na schôdzi konkurzných veriteľov, a to aj napriek skutočnosti, že

by dôsledkom takéhoto postupu bolo zmeškanie 30-dňovej lehoty na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov.

Z týchto dôvodov navrhol zastavenie disciplinárneho konania alebo jeho oslobodenie spod disciplinárneho previnenia.

Vo veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd, ktorý rozhodnutím z 9. novembra 2005 sp. zn. 2 Ds 17/04 JUDr. E. P., sudcu Krajského súdu v B. spod návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a spod skutku vo veci odovzdanej podľa § 159 ods. 1 písm. b/ Tr. por., s poukazom na § 120 ods. 1 Zákona o sudcoch Prezidiom Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Bratislava pod sp. zn. ČVS: PPZ-172/BPK-B-2004, ktorých sa mal dopustiť skutkami uvedenými pod bodmi 1 a 2 (vyššie) oslobodil, pretože tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením. Sudcovi náhradu trov prvostupňového disciplinárneho konania nepriznal.

Prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že sudca JUDr. E. P. na žiadosť konkurzného veriteľa T. S., s.r.o. B. o nariadenie nového termínu schôdze konkurzných veriteľov v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 3 K 246/01, doručenej na Krajský súd v B. dňa 4. februára 2004, spísal dňa 1. marca 2004 úradný záznam, ktorý bol riadnou súčasťou súdneho spisu a v ktorom uviedol, že tento veriteľ spĺňa podmienky § 10 ZKV a že súd nariadi schôdzu veriteľov na mesiac september 2004. Sudca však schôdzu konkurzných veriteľov do 30 dní od podania návrhu na jej zvolanie zákonom predpísaným spôsobom nezvolal.

Ďalej prvostupňový disciplinárny súd mal preukázané, že sudca v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 7 K 73/03 na návrh veriteľa F. T. B.V., so sídlom 14, GL Helmond, H. proti dlžníkovi P., a.s., so sídlom N. IČO: uznesením č. k. 7 K 73/03-62 zo dňa 12. októbra 2004 ustanovil predbežného správcu JUDr. I. P. V odôvodnení tohto uznesenia okrem iného uviedol, že súd dospel k záveru, že okolnosti nasvedčujú tomu, že dlžník je v úpadku, a preto je potrebné na zistenie alebo zabezpečenie dlžníkovho majetku ustanoviť v predmetnej konkurznej veci v zmysle § 9a ods. 1 ZKV predbežného správcu a že dlžník môže nakladať s majetkom iba so súhlasom predbežného správcu, inak je jeho právny úkon neplatný. Následne dňa 8. novembra 2004 boli zo strany dlžníka protokolárne odovzdané predbežnému správcovi dokumenty obsahujúce i obchodné tajomstvo. V odôvodnení uznesenia Prezidia Policajného zboru Bratislava ČVS: PPZ-172/PBK-B-2004 zo dňa 10.12.2004, ktorým odovzdal vec disciplinárnemu súdu, vyšetrovateľ Policajného zboru konštatoval, že ustanovením predbežného správcu bolo spoločnosti P., a.s. N. zakázané nakladať s majetkom bez súhlasu správcu pod následkom neplatnosti jeho právnych úkonov, čím bol tejto spoločnosti spôsobený obzvlášť závažný zásah do práv podnikat'.

V ďalšej časti odôvodnenia oslobodzujúceho rozhodnutia disciplinárny súd poukázal na čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom a tiež čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva právo i povinnosť sudcu vykladať zákony a rozhodovať podľa

svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranne. Taktiež poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej z výkladu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný slobodný názor na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom, pričom, že takýto záver vyplýva aj z § 2 ods. 2 Zákona o sudcoch, podľa ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Z toho prvostupňový disciplinárny súd vyvodil, že nezávislosť a nestrannosť súdu, práv a povinností sudcu je potrebné zohľadňovať v disciplinárnom konaní aj pri výklade pojmu „svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku“. Preto skutok kladený mu za vinu, že v zákonnej lehote síce urobil iba úkon smerujúci k zvolaniu schôdze veriteľov, avšak napokon schôdzu konkurzných veriteľov v tej istej lehote nezvolal, nemožno považovať za jeho svojvoľné rozhodnutie, resp. postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Naopak, pretože ako zákonný sudca v tejto konkurznej veci mal dostatočné vedomosti o pohľadávke uplatnenej konkurzným veriteľom T. S., s.r.o., a preto mu nemožno vytknúť, že za situácie, keď mal dôvodné podozrenie o fiktívnosti uplatnenej pohľadávky, bolo jeho povinnosťou postupovať tak, aby jeho úkonmi neboli porušené práva ostatných konkurzných veriteľov. V prospech konania sudcu svedčia aj okolnosti, ktoré v priebehu disciplinárneho dokazovania vyšli najavo a boli podložené konkrétnymi listinnými dôkazmi, a to prebiehajúcim súdnym konaním o určenie neplatnosti právneho úkonu na Okresnom súde B. pod sp. zn. 11 C 184/04 a trestným konaním vedenom na Prezídium Policajného zboru Banská Bystrica pod ČVS: PPZ-20/BOK-S-I-2004. Na tom základe prvostupňový disciplinárny súd uzavrel, že nie je možné jednoznačne potvrdiť, že jeho konanie (priame nezvolanie schôdze konkurzných veriteľov v zákonnej 30-dňovej lehote) bolo v rozpore so zákonom a s jeho účelom a že teda sudca porušil svoje sudcovské povinnosti. Preto mal disciplinárny súd pochybnosti o spáchaní disciplinárneho previnenia sudcom tak, ako mu to bolo kladené za vinu v návrhu, ako aj skutočnosti, či konanie, ktoré je mu kladené za vinu spĺňa znaky disciplinárneho previnenia. Preto disciplinárny súd postupujúc v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ vyhodnotil tieto otázky v prospech disciplinárne stíhaného sudcu a sudcu JUDr. E. P. spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu podal podľa § 131 ods. 2 písm. c/ Zákona o sudcoch dňa 27. decembra 2005 odvolanie avšak len do výroku, v ktorej bol JUDr. E. P., sudca Krajského súdu v B. oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania (pre skutok uvedený pod bodom 1 vyššie), pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch. Proti oslobodzujúcemu výroku spod skutku 2 odvolanie nebolo podané.

V dôvodoch odvolania poukázal na nesporný skutkový záver, podľa ktorého v úradnom zázname zo dňa 1. marca 2004 spísanom sudcom JUDr. P. ktorý sa nachádza na č. l. 415 originálu súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 3 K 246/01, sudca uviedol, že dňa 4. februára 2004 bol na tunajší súd vo veci úpadcu Z. z. v SR, B. doručený návrh na zvolanie schôdze veriteľov od spoločnosti T. S. s.r.o., B. B. IČO: . č. zv. veriteľa . Tento veriteľ pritom spĺňal podmienky § 10 ZKV a súd mal povinnosť nariadiť schôdzu veriteľov na mesiac september roku 2004. Napriek tomu, že

